

Prejudiciālais jautājums

Vai 1999. gada 21. jūnija Nolīguma starp Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Šveices Konfederāciju, no otras puses, par personu brīvu pārvietošanos⁽¹⁾ (BGBl. II 2001, 810. un nākamās lpp.), ko 2001. gada 2. septembrī Bundestāgs pieņēma kā likumu (BGBl. II 2001, 810. lpp.) un kas 2002. gada 1. jūnijā stājās spēkā (Nolīgums par personu brīvu pārvietošanos), ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj darba ņēmēja, kurš ir pārcēlies no Vācijas uz Šveici, kuram nav Šveices pilsonības un kurš kopš pārcelšanās uz Šveici ir tā dēvētais apgrieztais pārrobežu darba ņēmējs *DBA-Schweiz 1971/2002* 15.a panta 1. punkta izpratnē, aplikšanu ar nodokli Vācijā atbilstoši *DBA-Schweiz* 4. panta 4. punktam, to skatot kopsakarā ar *DBA-Schweiz 1971/2002* 15.a panta 1. punkta ceturto teikumu?

⁽¹⁾ OV L 114, 6. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 19. maijā iesniedza *Landgericht Mannheim* (Vācija) – *Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH/Firma Gerhard und Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogel und Gerhard Vogel*

(Lieta C-242/14)

(2014/C 303/12)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Mannheim

Pamatlietas puses

Prasītāja: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Atbildētāji: Firma Gerhard un Jürgen Vogel GbR, Jürgen Vogel, Gerhard Vogel

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai lauksaimniekam, kurš, līgumiski nevienodamies ar augu šķirņu īpašnieku, audzēšanā ir izmantojis aizsargātas augu šķirnes ievāko produktu, ir pienākums samaksāt taisnīgu atlīdzību atbilstoši Padomes 1994. gada 27. jūlija Regulas (EK) Nr. 2100/94⁽¹⁾ par Kopienas augu šķirņu aizsardzību 94. panta 1. punktam un —, ja tas izdarīts ar nodomu vai aiz nolaidības — jebkādu papildu zaudējumus augu šķirņu aizsardzības neievērošanas dēļ atbilstoši šīs regulas 94. panta 2. punktam jau tad, ja viņš vēl nav izpildījis savu pienākumu, kas tam uzlikts saskaņā ar šīs regulas 14. panta 3. punkta ceturto ievilkumu kopsakarā ar Komisijas 1995. gada 24. jūlija Regulas (EK) Nr. 1768/95⁽²⁾, ar ko īsteno noteikumus par izņēmumu lauksaimniecībā, kas paredzēts 14. panta 3. punktā Padomes Regulā (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību, 5. un turpmākajiem pantiem samaksāt taisnīgu atlīdzību (nodeva par audzēšanu) brīdī, kad viņš faktiski izmanto ievāko produktu pavairošanas mērķiem savā laukā?
- 2) Ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts tādējādi, ka lauksaimnieks tam uzlikto pienākumu samaksāt taisnīgu nodevu par audzēšanu var izpildīt arī pēc tam, kad viņš faktiski ir izmantojis ievāko produktu pavairošanas mērķiem savā laukā: vai minētās tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka tajās ir noteikti termiņi, kuros lauksaimniekam, kurš audzēšanā ir izmantojis aizsargātas augu šķirnes ievāko produktu, ir jāizpilda tam uzliktais pienākums samaksāt taisnīgu nodevu par audzēšanu, lai audzēšanu Regulas (EK) Nr. 2100/94 94. panta 1. punkta izpratnē kopsakarā ar šīs regulas 14. pantu varētu atzīt par likumīgu?

⁽¹⁾ OV L 227, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 173, 14. lpp.